

12 septembrie – 18 septembrie

Un mesaj care trebuie vestit

Textul de memorat: „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»” (Apocalipsa 14:6,7)

Moartea ispășitoare a Domnului Hristos a fost valabilă pentru toți oamenii care au trăit vreodată, indiferent de timp și loc. Evanghelia li se adresează tuturor oamenilor, fără deosebire de limbă, cultură sau context social. Ea creează punți de legătură peste dezbinările etnice. Este vestea bună că, prin viața, moartea și învierea Sa, Isus a ieșit biruitor peste stăpânirile și puterile iadului. Evanghelia este doar despre Isus. El a trăit pentru noi și acum trăiește pentru noi. A venit o dată pentru a ne elibera de sub pedeapsa și puterea păcatului, și va veni iarăși pentru a ne elibera de prezența păcatului. El a murit de moartea pe care o merităm noi pentru ca noi să putem trăi viața pe care o merită El. În Hristos, noi suntem îndreptățiți, sfințiți și, în curând, vom fi proslăviți.

Biblia se concentrează pe cele două venituri ale lui Isus. El a venit o dată pentru a ne răscumpăra și va veni din nou pentru a lua acasă ceea ce a răscumpărat cu un preț infinit. Apocalipsa, ultima carte a Bibliei, a fost scrisă în mod special ca să pregătească lumea pentru revenirea lui Isus. Este un mesaj important pentru generația aceasta. În studiul din această săptămână vom vedea relevanța cărții Apocalipsa pentru societatea contemporană, a secolului al XXI-lea, și apelul Domnului Isus către biserica Sa din zilele din urmă, care trebuie să vestească acest mesaj al sfârșitului.

Duminică, 13 septembrie – Mesajul lui Petru despre adevărul prezent

În fiecare generație, Dumnezeu a trimis un mesaj special prin Cuvântul profetic ca să-i pregătească pe oameni pentru ceea ce urma să vină. El nu este niciodată luat prin surprindere și Își pregătește poporul pentru viitor, trimițând profeți cu solii clare (Amos 3:7). În zilele dinaintea potopului, Domnul a trimis lumii un mesaj prin Noe despre potopul care urma să vină. În Egipt, El l-a ridicat pe Iosif ca să pregătească națiunea pentru foamete, în timpul celor șapte ani de belșug. Prorocii i-au avertizat pe conducătorii lui Israel că armatele babiloniene aveau să distrugă Ierusalimul. Mesajul lui Ioan Botezătorul despre pocăință a pregătit o națiune pentru prima venire a lui Isus.

1. Cum numește Petru mesajul lui Dumnezeu către generația lui? Care a fost acest „adevăr” pe care l-au proclamat Petru și ucenicii? 2 Petru 1:12,16-21

Expresia tradusă în română prin „adevărul pe care-l aveți” este redată în alte versiuni – în Vulgata, în unele versiuni în engleză, franceză, spaniolă – prin „adevărul prezent”, expresie cunoscută cititorilor români din scrierile lui Ellen G. White (n. red.).

Mesajul de o însemnătate veșnică pentru primul secol a fost venirea lui Isus. Iubirea Tatălui a fost descoperită prin jertfa de pe cruce. Cu toate că „plata păcatului este moartea”, prin Hristos, le-a fost asigurată tuturor viața veșnică. Dar, dacă o vom primi prin credință (Romani 3:23; 6:23; Efeseni 2:8) sau nu este alegerea noastră. Acest mesaj al salvării în Isus nu se va învechi niciodată. Este un „adevăr prezent” pentru fiecare generație.

Apocalipsa Îl prezintă pe Isus și mântuirea Lui veșnică în contextul vremii sfârșitului pentru a pregăti un popor în vederea iminentei Sale reveniri. Ea expune falsitatea tradiției umane și a religiei care se concentrează pe eu. Isus este Martorul credincios al caracterului Tatălui Său. El este „Domnul împăraților”
Studiu Biblic, Trim. III, 2020 – Bucuria misiunii

pământului”, Cel care „ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său” (Apocalipsa 1:1-6). Apocalipsa este în întregime despre Isus și mesajul Său cu privire la vremea sfârșitului pentru a-Și pregăti poporul pentru revenirea Sa.

Când te gândești la cartea Apocalipsa, ce îți vine în minte? Gânduri despre fiare și simboluri profetice sau despre Isus? De ce crezi că ne-a dat Isus profețiile din Apocalipsa?

Luni, 14 septembrie – Vremea sfârșitului și Apocalipsa

Evangelhiile se concentrează în primul rând pe prima venire a lui Hristos. Ele relatează istoria nașterii, a vieții și a lucrării Sale, a morții și a învierii Sale. Deși vorbesc și despre a doua Sa venire, nu aceasta este tema lor centrală. Însă obiectivul principal al cărții Apocalipsa este apogeul conflictului de veacuri. Toate marile ei profeții se termină cu venirea glorioasă a Domnului nostru.

2. Ce concluzie asemănătoare observi în fiecare dintre aceste pasaje? Apocalipsa 1:7; 11:15; 14:14-20

Apogeul fiecărei profeții din Apocalipsa este venirea lui Isus. „Mielul care a fost înjunghiat” (Apocalipsa 5:12) revine ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor (19:16). El îi va birui pe toți vrăjmașii care îl asupresc și îl persecută pe poporul Său (17:14). Isus îi va scoate din acest coșmar al păcatului și îi va aduce acasă, în slavă, pe credincioșii Săi. Marea luptă dintre bine și rău se va sfârși. Pământul va fi refăcut, iar cei răscumpărați vor locui cu Domnul pentru totdeauna (21:1-4).

În Apocalipsa 22:7 (vezi și vers. 12, 17 și 20), Isus spune: „Și, iată, Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” Astfel, apelul final al lui Isus către omenire este ca ea să răspundă la dragostea Lui, să-I accepte harul și să urmeze adevărul Său, ca să fie gata pentru revenirea Lui iminentă. Apocalipsa se încheie cu invitația lui Isus: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude să zică: «Vino»” (vers. 17).

Domnul nostru îi invită pe toți cei care caută viața veșnică să vină la El și pe toți aceia dintre noi care au acceptat mesajul salvării și care așteaptă cu nerăbdare revenirea Sa îi îndeamnă să I se alăture în a-i invita și pe alții să primească mesajul iubirii Sale. El ne trimite să ducem acest mesaj care să pregătească lumea pentru revenirea Sa apropiată. Nu există ceva care să aducă mai multă împlinire decât cooperarea cu Hristos în planul Lui de salvare pentru vremea sfârșitului.

„Hristos vine curând!” Ioan a scris aceste cuvinte în urmă cu două mii de ani. Ce înseamnă pentru tine „curând”?

Marti, 15 septembrie – Un mesaj pentru vremea sfârșitului

Mesajul central al cărții Apocalipsa este capitolul 14. Acest capitol are o importanță deosebită pentru poporul lui Dumnezeu care trăiește în ultimele zile ale istoriei omenirii. Este mesajul lui Dumnezeu pentru cei ce trăiesc în timpul sfârșitului, mesaj de o importanță capitală nu numai pentru poporul lui Dumnezeu, ci pentru întreaga omenire.

3. Ce simbolism este folosit în pasajul următor pentru revenirea Domnului nostru? Apocalipsa 14:14-20

Acest simbol este folosit și în evanghelii pentru a descrie revenirea lui Hristos (Matei 13:37-43; Marcu 4:29). În Apocalipsa 14, secerișul grânelor reprezintă răscumpărarea celor neprihăniți, iar recolta strugurilor copti îi descrie pe cei nelegiuți. Apocalipsa 14:6-12 conține un mesaj important despre zilele din urmă, ca să-i pregătească pe oameni pentru sfârșit.

4. Care este esența mesajului din următoarele versete? Cum ne ajută să înțelegem cine suntem noi, adventiștii de ziua a șaptea? Apocalipsa 14:6,7

Mesajul primului înger din Apocalipsa 14 se adresează generației secolului al XXI-lea care tânjește după un scop în viață. Ea prezintă Evanghelia harului lui Dumnezeu care ne oferă iertare tuturor, ne curăță de vina păcatului și ne dă putere să fim biruitori. Acest mesaj ne spune cât de mult valorăm noi pentru că Isus ne-a creat și ne-a răscumpărat și afirmă că, în curând, toată nedreptatea își va găsi sfârșitul la judecata finală a lui Dumnezeu. Este o veste extraordinar de bună deoarece ne arată că nelegiuirea nu va dura veșnic.

„Într-un sens special, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume care pierе. Asupra lor luminează lumina minunată aflată în Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată o lucrare de cea mai mare însemnătate – proclamarea celor trei solii îngerești. Nicio altă lucrare nu este de o importanță atât de mare. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția.” - Ellen G. White, *Evanghelizare*, pp. 119-120

Ca biserică, dar și ca indivizi, cum putem „pune la inimă” cuvintele acestea?

Miercuri, 16 septembrie – Să înțelegem mesajul lui Dumnezeu

Mesajul din Apocalipsa pentru zilele din urmă Îl prezintă pe Isus și plinătatea harului Său salvator pentru omenire (Apocalipsa 14:6). Este un apel serios de a ne „teme” sau a-L respecta pe Dumnezeu în tot ce facem, de a păzi poruncile Lui și a asculta de Legea Sa în lumina judecății Lui Dumnezeu (vers. 7). „A ne teme” de Dumnezeu se referă la modul în care gândim. Este un apel de a trăi după voia lui Dumnezeu și a-L pune pe El pe primul loc în gândurile noastre. Este o atitudine de supunere care ne conduce la o viață evlavioasă (Proverbele 3:7; Faptele 9:31; 1 Petru 2:17). Mesajul ne invită „să-I dăm slavă” lui Dumnezeu și se referă la tot ce facem, în fiecare aspect al vieții noastre.

5. Cum ne ajută următoarele versete să înțelegem ce înseamnă atât să ne temem de Dumnezeu, cât și să-I dăm slavă? Eclesiastul 12:13,14; 1 Corinteni 6:19,20

Într-un veac al iresponsabilității morale, când milioane de oameni simt că nu sunt răspunzători decât față de ei înșiși, mesajul despre ceasul judecății ne amintește că suntem răspunzători pentru faptele noastre. Există o relație între respectul și supunerea față de Dumnezeu și judecată. Supunerea este urmarea unei relații mântuitoare cu Isus. Doar neprihănirea Lui poate trece testul judecății, iar noi, în neprihănirea Sa, suntem în siguranță. Prin neprihănirea Sa, noi trăim ca să aducem slavă Numelui Său în tot ce facem.

6. Care este temelia adevăratei închinări față de Dumnezeu? Cum reflectă Sabatul înțelegerea aceasta? Apocalipsa 14:7; 4:11; Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11

Satana a atacat Sabatul pentru că el amintește de Creator. Sabatul Îl înalță pe Hristos, Creatorul nostru, și le spune tuturor oamenilor să I se închine „Celui ce a făcut cerul și pământul”. Sabatul ne trimite la închinarea la Isus, care ne-a creat și ne-a dat simțământul valorii personale în El.

Dumnezeu ne poruncește să-I dăm a șaptea zi din viața noastră în fiecare săptămână pentru a ne ajuta să ne amintim că El este Creatorul.

Joi, 17 septembrie – Apelul final al lui Dumnezeu

7. Ce învățăm din următoarele versete despre Babilonul spiritual? Apocalipsa 14:8; 17:3-6; 18:1-4

În cartea Apocalipsa, termenul „Babilon” se referă la un sistem religios fals întemeiat pe fapte omenești, tradiții întocmite de om și doctrine false. El ridică în slăvi ființele umane și neprihănirea lor mai presus de Isus și de viața Sa fără păcat. El așează poruncile învățătorilor religioși omenești deasupra poruncilor lui Dumnezeu. Babilonul a fost centrul idolatriei, al închinării la soare și al falsei învățături despre nemurirea sufletului. Acest sistem religios fals a integrat în mod subtil în închinare multe dintre practicile religioase ale Babilonului antic. Solia lui Dumnezeu despre zilele din urmă pentru planeta noastră muribundă este mesajul lui Isus și al neprihănirii Sale. Este apelul Cerului: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare!... Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu” (Apocalipsa 18:2,4). În mod providențial, Dumnezeu a ridicat Biserica

Adventistă de Ziua a Șaptea pentru a vesti solia lui Hristos în toată plinătatea ei. A-L preamări pe Isus înseamnă să înălțăm învățăturile Sale. Înseamnă să-L proclamăm pe Cel care este „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6) și să demascăm rătăcirile Babilonului în contrast cu adevărurile lui Isus.

8. Cum este evidențiat contrastul între cele două tipuri de închinare? Apocalipsa 14:7,9-11

Apocalipsa 14 descrie două tipuri de închinare - închinarea adusă lui Dumnezeu și închinarea la fiară. Ele sunt corelate și cu ziua de închinare - cea hotărâtă de Dumnezeu, adevăratul Sabat, și înlocuitorul acestuia, sau sabbatul contrafăcut. Sabatul reprezintă odihna, certitudinea și siguranța pe care le avem în Hristos, Creatorul, Răscumpărătorul și Împăratul nostru care stă vină. Ziua contrafăcută reprezintă substitutul fals și omenesc care se întemeiază pe rațiunea umană și pe decretul întocmit de om.

Citește Apocalipsa 14:12. Ce spune textul, ținând seamă de cele relatate înainte? Cum sunt descoperite în text Legea și harul și ce ar trebui să ne învețe aceasta despre faptul că ele sunt două aspecte inseparabile ale Evangheliei?

Vineri, 18 septembrie – Un gând de încheiere

„Dumnezeu i-a chemat pe cei ce formează biserica Sa de azi, așa cum a chemat Israelul din vechime, pentru a fi o lumină pe pământ. Prin securea cea puternică a adevărului - prima, a doua și a treia solie îngerească - El i-a despărțit de biserici și de lume pentru a-i aduce în sfințenie aproape de El. ...

Cei trei îngeri din Apocalipsa 14 reprezintă poporul care acceptă lumina soliilor lui Dumnezeu și pornește ca instrument al Său pentru a face să răsună avertizarea de-a lungul și de-a latul pământului. Domnul Hristos le spune urmașilor Săi: «Voi sunteți lumina lumii» (Matei 5:14). Fiecărui suflet care îl acceptă pe Isus, crucea de pe Calvar îi spune: «Iată cât valorează un suflet.» «Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură» (Marcu 16:15). Nu trebuie îngăduit nimic care să împiedice această lucrare. Este cea mai importantă lucrare; trebuie să fie la fel de cuprinzătoare ca veșnicia. Dragostea pentru sufletele oamenilor arătată de Domnul Isus în sacrificiul pe care l-a făcut pentru mântuirea lor îi va însufleți pe toți urmașii Săi.

Domnul Hristos primește – o, și cu câtă bucurie! – fiecare unealtă omenească care I se consacră Lui. El aduce omenescul în armonie cu divinul, pentru ca să poată transmite lumii tainele iubirii Sale întrupate. Vorbiți despre aceasta, rugați-vă pentru aceasta, cântați despre aceasta, umpleți lumea cu solia adevărului Său și înaintați cât mai mult în regiuni nepătrunse până acum!” - Ellen G. White, *Sfaturi pentru biserică*, pp. 58-59

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Isaia 15-21

1. Cu sunetul cărui instrument este comparat sufletul care plânge?
2. Despre cine scrie profetul că privește liniștit din propria locuință?
3. Ce triplă alianță spune profetul că va fi „ca o binecuvântare în mijlocul pământului”?
4. Cine și cum a strigat: „A căzut, a căzut Babilonul...!”?

Evanghelizare, Secțiunea 9, subcapitolul „Metodele de finalizare a luării deciziilor”

5. Ce le-a spus (scris) Ellen G. White pastorilor și membrilor să lase la o parte?